

Επισκ. Μεσαορίας: “Η Εκκλησία είναι το όλως καινούργιο”

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Κύπρου](#)

Με τη δέουσα εκκλησιαστική ιεροπρέπεια και τηρώντας όλα τα υγειονομικά πρωτόκολλα του Υπουργείου Υγείας, τελέστηκε την Κυριακή, 14 Φεβρουαρίου 2021, η Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Χαραλάμπους, στο Γέρι, προϊσταμένου του Επισκόπου Μεσαορίας κ. Γρηγορίου, τον οποίον πλαισίωσαν οι ιερείς της ενορίας Πρωτ. Δημήτριος Κούτσιος και Οικον. Ιωάννης Νεοφύτου, καθώς και ο διάκονος π. Ανδρέας Ματέι.

Ανάμεσα στο εκκλησίασμα, ήταν ο Δήμαρχος Γερίου κ. Νεόφυτος Παπαλαζάρου καθώς και ο προκάτοχός του, κ. Αργύρης Αργυρού.

Ο Θεοφιλέστατος στο κήρυγμα του θείου λόγου αναφέρθηκε στο παράδειγμα ταπείνωσης της Χαναναίας γυναίκας, η οποία έμεινε στην ιστορία της Εκκλησίας διά του ιερού Ευαγγελίου. Μας την παρουσιάζει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος να ομολογεί, πρώτα απ' όλα, ότι ο Κύριος είναι ο Μεσσίας, αφού τον αποκαλεί υιό Δαυΐδ. Αλλά δεν έμεινε μόνο εδώ. Να θυμηθούμε ότι και ο διάβολος ομολόγησε τη θεότητα του Κυρίου (βλ. Ματθ. η' 29), όμως εκείνος δεν μπόρεσε να ταπεινωθεί και να ζητήσει το έλεος του Κυρίου. Αντίθετα, η γυναίκα όχι μόνο ομολόγησε, αλλά με ταπείνωση και μετάνοια ζήτησε το έλεος του Θεού.

Ο Επίσκοπος Μεσαορίας επισήμανε ακόμη ότι το κήρυγμα του Ιησού Χριστού δεν περιοριζόταν μόνο για τους Εβραίους, που θεωρούσαν τον εαυτό τους ως το μόνο εκλεκτό λαό του Θεού, αλλά για όλο τον κόσμο. Ο Κύριος λέει, εκ πρώτης όψεως, λόγια σκληρά στη Χαναναία, η οποία ήταν ειδωλολάτρισσα, αλλά το κάνει για να δοκιμάσει την πίστη της. Έτσι λοιπόν, αν και στην αρχή της είπε: «οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις», ακολουθώντας ακούγοντας την ταπεινή, και με πνεύμα μετανοίας, απάντηση της γυναίκας: «ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν

κυρίων αὐτῶν», της απάντησε με θαυμασμό και για παραδειγματισμό των ανά τους αιώνες μαθητῶν Του: «ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις» (Ματθ. ιε´ 26-28). **Ἡ Εκκλησία εἶναι το ὅλως καινούργιο και, ὅπως αποφασίστηκε ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, στην Αποστολική Σύνοδο των Ἱεροσολύμων ἀπὸ τους Αποστόλους, δεν χρειάζεται κάποιος νὰ γίνει πρῶτα καλὸς τηρητὴς τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου, γιὰ νὰ γίνει και καλὸς χριστιανός.** Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἦταν μια προετοιμασία γιὰ το λαό, γιὰ νὰ δεχθεῖ τον ἐρχόμενο Μεσσία. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τονίζει ὅτι ἡ Εκκλησία εἶναι ἡ νέα διαθήκη τοῦ Θεοῦ με τον ἄνθρωπο· «ἐν τῷ λέγειν καινὴν πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ» (Εβρ. η´ 13).

Ἀκόμη, ὁ Μεσσαρίας Γρηγόριος ἐπισήμανε τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει ἀπὸ τὴν κατασκευὴ του [«ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς» (Πραξ. ιζ´ 26)], τὴν εὐλογία τοῦ Πανάγιου Τριαδικοῦ Θεοῦ. Ἐξαιρέτως, οἱ πιστοὶ με τὴ δεύτερη γέννα τους ἐντὸς τῆς Ἀγίας μας Ὁρθοδόξου Εκκλησίας (το βάπτισμα και το χρίσμα τους), ἀναδεικνύονται ὄχι μόνο εἰκόνες τοῦ ζώντος Θεοῦ, ἀλλὰ σε νὰ ὁ Ἅγιος Πνεύματος [«ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος» (Β´ Κορ. στ´ 16)]. Καλεῖται ολόκληρος ὁ ψυχοσωματικὸς ἄνθρωπος νὰ ἀγιάσει, παραμένοντας ἐνωμένος με τον Ἰατρό των ψυχῶν και των σωμάτων μας, τὸ Λυτρωτὴ Ἰησοῦ Χριστό, και με ἀγάπη πρὸς τον κάθε ἄνθρωπο. Αὐτὴ ἦταν και ἡ προτροπὴ τοῦ Ἀπ. Παύλου στο Αποστολικὸ ἀνάγνωσμα «Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ» (Β´ Κορ. ζ´ 1). Οἱ σχέσεις αὐτές βρίσκουν τὴν πραγμάτωσή τους, με ταπείνωση ἐντὸς τῆς ζωῆς και τῆς ἐμπειρίας τῆς Εκκλησίας μας. Και τότε βεβαίως, ὁ ἄνθρωπος προσδοκᾷ τὴν εὐλογία τοῦ Κυρίου: «ὦ ἄνθρωπε, μεγάλη σου ἡ πίστις! γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις».

Τέλος, ο Θεοφιλέστατος μετέφερε τις πατρικές ευχές και την αγάπη του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου, εξ ονόματος του οποίου τελέστηκε η Θεία Λειτουργία. Με τις ευλογίες του Μακαριωτάτου, μετέφερε ο Επίσκοπος, το Ιερό Ευαγγέλιο του Αγίου Χαραλάμπους της Κοντέας, το οποίο φυλάσσεται στην Ιερά Αρχιεπισκοπή, για προσκύνηση από τους πιστούς. Επίσης, παρότρυνε το εκκλησίασμα να προσευχηθούμε για όλους τους αδελφούς μας που βρίσκονται σε δοκιμασίες και εν ασθενεία, για τους γιατρούς και τους λειτουργούς υγείας, για τη νεολαία μας και για τον κάθε συνάνθρωπό μας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκαν Εορτές και Μνημόσυνα των εκτοπισμένων Κοντεατών, καθώς και των κτητόρων, ευεργετών και αφιερωτών του Ιερού Ναού Αγίου Χαραλάμπους Αυτοστέγασης Γερίου.

Κείμενο: Διακ. Ανδρέας Ματέι

Φωτογραφίες: Ανδρέας Κοσιάρης και Χρυσούλλης Πάμπουλλος

Γραφείο Ενημερώσεως και Επικοινωνίας